

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 6. De naturalis quadam spei & metus coniunctione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

est, pro utensilibus attribuebatur ex ærario magistratibus in prouincias proficiscentibus. Sic *cerarium* vocabatur Verres pecuniam, quam quasi pro cera exigebat. Sic *salarium* antiquitus, quod dabatur pro victu, in quo principem locum tribuebant sali. Sic *vinguentarium* apud Plinium libro secundo Epistolarum, quod Marius Priscus à prouincialibus, quasi pro vnguentis exegerat. Sic *honorarium vinum*, quod regibus & potentibus honoris gratia offertur. Cato de innocentia sua: *Cum essem in prouincia legatus quamplures prætores & consules vinum honorarium dabant. numquam accepi nec priuatus quidem.* Sic *hordearium*, quod equiti pro hordeo ad alendum equum dabatur. Sic denique *vxorium*, pœna quæ publicè exigebatur ab iis qui vxores non haberent.

De naturali quadam spei & metus coniunctione.

CAPVT VI.

CVM spei nihil æquè aduersetur ac timor: notatum tamen est à sapientissimis viris, vbi omnis omnino sublata spes est, ne timorem quidem posse subsistere. Pendeat enim oportet metuentis animus: qui si spei, quo sustentetur, nihil profus reliquum sit, planè iacet. Atque hoc eleganter admodum expressisse videtur adolescens Terentianus:

Va misero mihi.

Vt animus in spe atque in timore vsque antehac attentus fuit,

na, postquam adempta spes est, lassus, cura confectus super.

Itaque negat Aristoteles eos qui ad mortem ducuntur, timere; vt quos iam spes omnis reliquit. Et qui timent, querunt, si qua ratione id, quod imminet, vitare

Mureti
Lectio
II
28

vitare possint. At in rebus desperatis nemo confidit. Immo verò ita spualitur metus, vt omni spe adempta plerumque in audaciam transeat. Idque in extremis periculum adductis saepe saluti fuit. Hac de re dictum Hecatonis commemorat Seneca: *Desines timere si sperare desieris.* Cui ipse postea addit: *Dices, quomodo ista tam diuersa pariter sunt? Ita est, mi Lucili. cum timeantur dissidere, coniuncta sunt. Quemadmodum eadem catena & custodem & militem copulat: sic ista, quae tam dissimilia sunt, pariter incedunt.* Sed in his postremo verbis omnes editiones deprauatae sunt. Non enim *custodem*, legendum est, sed *custodiam*. Vocatur autem custodias reos ipsos, qui sub custodia erant, vt alibi: *Cum adueheretur inter custodias quidam ad matutinum spectaculum missus.* Et saepe ita accipitur hoc nomen in libris iuris ciuilis. Dabantur autem haec militibus custodiendi.

De piscibus subterraneis emendati Seneca loci duo.

CAPV. VII.

IMMENSAM quandam aquarum vim in subterraneis specubus latere philosophi tradunt, quae etiam interdum erumpant, secumque magnam piscium multitudinem efferant. Ceterum pisces illos, vt in tenebris saginatos, tum aspectu deformes atque horridos, tum gustatu noxios ac mortiferos esse. In Caria quidem cum id aliquando contigisset, quicunque illos ederant pisces, omnes ad vnum periisse, huiusmodi monumentis proditum est. Sed quam ad verum id contigisse Seneca dicit, is enim huius historiae auctor est, eius urbis nomen ita in libris ipsius corruptum circumfertur, vt sine veterum librorum ope verum quispiam, non dicam ad verum peruenire, sed de mendo